

Sygn. akt IV Cz 592/13

POSTANOWIENIE

Dnia 31 października 2013r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział IV Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Mariola Watemborska

Sędziowie SO: Jolanta Deniziuk, Mariusz Struski (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2013r., w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku dłużnika L. B.o obniżenie opłaty egzekucyjnej ustalonej postanowieniem z dnia 1 lipca 2013r. w sprawie Km 567/13 przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Słupsku Pawła Stankiewicza w sprawie prowadzonej udziałem wierzyciela B. S.

na skutek zażalenia dłużnika

na postanowienie Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 17 sierpnia 2013r., sygn. akt IX Co 2932/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt IV Cz 592/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Słupsku oddalił wniosek dłużnika L. B.o obniżenie opłaty egzekucyjnej ustalonej w sprawie Km 567/13 prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Słupsku Pawła Stankiewicza, wskazując że sama sytuacja majątkowa dłużnika nie może stanowić podstawy dla zgłoszenia żądania obniżenia opłaty egzekucyjnej ustalonej przez komornika nadto, iż w sprawie Km 567/13 w dniu 1 lipca 2013r. organ egzekucyjny nie ustalił żadnej opłaty egzekucyjnej, której obniżenia domaga się dłużnik oraz, że sąd w niniejszej sprawie nie jest władny zwolnić lub umorzyć dłużnikowi koszty należnych wierzycielowi.

Zażalenie na postanowienie wywiódł dłużnik, zaskarżając je w całości. W uzasadnieniu zażalenia dłużnik odwołał się ponownie do sytuacji osobistej i majątkowej i braku zgody na ponoszenie kosztów w wysokości 1245,60zł.

Wierzycielka w odpowiedzi na zażalenia domagała się jego oddalenia jako bezzasadnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Postępowanie egzekucyjne jest to prawnie zorganizowane działanie organów egzekucyjnych z udziałem zainteresowanych podmiotów, mające na celu urzeczywistnienie konkretnej normy prawnej ustalonej w tytule egzekucyjnym, przez doprowadzenie za pomocą środków przymusu do uzyskania przez wierzyciela świadczenia należnego mu od dłużnika. Postępowanie egzekucyjne zmierza bezpośrednio do zaspokojenia roszczenia wierzyciela. W toku egzekucji, w drodze zastosowania środków przymusu, uzyskuje się świadczenie z majątku dłużnika, często

brew jego woli, lub doprowadza się dłużnika do takiego zachowania, które odpowiada roszczeniu wierzyciela, a obowiązki dłużnika.

Uprawnienia wierzyciela, składające się na całość wierzytelności, jako prawa podmiotowego, mogą być realizowane na drodze przymusu, jeżeli dłużnik dobrowolnie nie zaspokoi wierzyciela. Zastosowanie przymusu staje się konieczne zwłaszcza wówczas gdy ze strony dłużnika nie następuje dobrowolne wykonanie zobowiązania, czyli gdy dłużnik nie spełnia świadczenia określonego w tytule wykonawczym, będącym formalną podstawą egzekucji (art. 776 kpc).

Skarżący dłużnik podnosi szereg zarzutów nietyczących się de facto wskazanej wyżej istoty postępowania egzekucyjnego, podnosząc, że nie godzi się z obowiązkiem ponoszenia kosztów wierzycielki w wysokości 1200zł. oraz wydatków w kwocie 45zł. ustalonych na rzecz komornika.

Gwoli wyjaśnienia wskazać należy, iż status komornika sądowego został określony w ustawie z dnia 29.08.1997r. o komornikach sądowych i egzekucji (tekst jednolity: Dz. U. 2011 r. Nr 231 poz. 1376), zwanej dalej „uokse”. Według art. 1 tej ustawy komornik sądowy jest funkcjonariuszem publicznym działającym przy sądzie rejonowym. Jest organem władzy publicznej mającym własne kompetencje. Komornik jest objęty szczególną karnoprawną ochroną (art. 222 i n. kk), ale jednocześnie ponosi szczególną odpowiedzialność (art. 231 kk). Nie jest natomiast przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów o działalności gospodarczej, mimo że czynności, o których mowa w art. 2 uokse, dokonuje na własny rachunek, finansując je z uzyskiwanych opłat. Dodać należy, że organ egzekucyjny, jakim jest komornik sądowy, nie jest uprawniony do badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym (art. 804 kpc), a jego rola, w tym zakresie, polega jedynie na analizie dołączonego do wniosku tytułu wykonawczego w celu ustalenia, czy nie jest on obciążony wadami formalnymi.

W ocenie Sądu Okręgowego czynność podjęta przez Komornika w sprawie Km 567/13 podlegająca na wydaniu postanowienia z dnia 1 lipca 2013r. nie może zatem podlegać weryfikacji w niniejszej sprawie. Podkreślenia wymaga, że ustalone w postanowieniu organu egzekucyjnego koszty nawiązują do tytułu wykonawczego (1200zł.), którego dłużnik nie wzruszył we właściwym trybie lub wydatków należnych komornikowi (45zł.). Zarzuty zażalenia dotyczą więc kosztów, które nie stanowią opłaty stosunkowej przewidzianej w art. 49 ust. 1 i 2 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, do której nawiązuje dyspozycja art. 49 ust. 7, będąca wyłączną podstawą dla zgłoszenia wniosku przez dłużnika z żądaniem obniżenia kosztów tj. opłaty stosunkowej z art. 49 ust. 1 i 2 .

Podtrzymywany na etapie postępowania zażaleniowego wniosek dłużnika o nieobciążanie kosztami egzekucyjnymi nie znajduje więc w świetle obowiązujących przepisów prawa żadnego uzasadnienia. Sąd Rejonowy słusznie wniosek pozbawiony podstw prawnych oddalił.

Mając powyższe na względzie, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc orzekł jak w sentencji.